

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20

264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Η ΙΕΡΑ ΓΡΑΦΗ*

Ἡ δύναμις τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς εἶναι ἐν τῶν θαυμάτων τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὸ ὅποιον οἱ πεπαιδευμένοι καὶ ἐπιστήμονες υποχρεοῦνται νὰ μελετήσωσι καὶ ἐξηγήσωσιν. Οὐδὲν βιβλίον ἐνέπνευσε πλείοτερον τούτου φόβον—ἀλλὰ μόνον οἱ τύραννοι καὶ οἱ μισοῦντες τὸ ἀνθρώπινον γένος τὸ ἐφοβήθησαν. Οὐδὲν βιβλίον ἐμισήθη τοσούτον ὡς ἡ Γραφή—ἀλλ' ἐμισήθη μόνον παρὰ τῶν ἀγαπώντων τὴν σκοτίαν καὶ τῶν κακοποιῶν. Ἀφ' ἑτέρου ὁμως οὐδὲν βιβλίον ἐξῆψε τοσαύτην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἐχομεν ἑταιρίας πρὸς προπαρασκευὴν ἐπιθεωρημένων προτύπων ἐκδόσεων τοῦ Σάκσπηρ περιχλειούσας τὸ ἄνθος τῆς φιλολογίας. Τίς ἑταιρία ὁμως ἐφαντάσθη ποτὲ νὰ διαδώσῃ τὸν Σάκσπηρ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης; νὰ τὸν μεταφράσῃ ἐν πάσῃ γλώσσῃ καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέμων ἐπὶ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς;

Ἡ Γραφή κινεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ πράξωσι τοῦτο, διατὶ δέ; Δὲν θέτομεν τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπὶ λάρνακος πρὸς λατρείαν. Δὲν τὸ κλείομεν ἐν κιβωτίῳ ἢ ἐν μουσεῖῳ καὶ δὲν τὸ καλύπτομεν μὲ ὑελίνας θήκας. Δὲν ζητοῦμεν νὰ τὸ βιάσωμεν ἐπὶ οὐδενὸς ἀνθρώπου. Τὸ δίδομεν ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέμων, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ᾔῃ ἐλεύθερον λαμβάνον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἐπιτελῶν τὸ ἔργον του. Τὸ βιβλίον τοῦτο ζῇ ἡρεμον καὶ μεγαλοπρεπῶς ἔ-

χον τὸ κράτος ἐπὶ πάσης περιόδου τῆς κοινωνίας, οὐδέποτε δὲ γηράσκει, καὶ οὐδέποτε ἀπαρχαίουται. Ἡ ἀρχαιότης ἐτάχθη κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀσυρία μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἀληθείας. Μύθοι ἑτέρων θρησκειῶν προεβλήθησαν ὅπως τὸ καταρρίψωσιν, ἀλλ' ἀπεδείχθησαν λεπτὸν ὑφασμα, δι' οὗ, κατ' ἀντίθεσιν ἢ διαυγῆς αὐτοῦ καθαρότης καὶ ἀγνία φαίνεται λαμπροτέρα. Αἱ διάφοροι φυσικαὶ ἐπιστήμαι προσήχθησαν πρὸς ἀναίρεσιν αὐτοῦ· ἡ ἀστρονομία, ἡ γεωλογία, ἡ ἀνθρωπολογία, καὶ λοιπαί· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐφάνη ὅτι ἐρίζουσι μόνον πρὸς ἀσθενῆ τινα ἀνθρώπινον ἐρμηνείαν, πρὸς ἰδίωμα τι ἑβραϊκόν. Διατὶ; Διότι ἐν αὐτῷ εἰς μόνος κύκλος σκέψεως ὑπάρχει, τὸν ὅποιον δὲν εὕρισκομεν ἀλλὰ τοῦ, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἤθελεν ἀποθάνει. Ἀμα ἡ δημιουργία, ἡ θεία πρόνοια, ἡ ἠθικὴ, ἡ ἐξαγορά, ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ὁμιλίας, τί ἀπομένει τότε διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου; Διατὶ δέ; διότι ὁ κύκλος οὗτος τῆς ἀληθείας συνδεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν—διότι αὐταὶ εἰσὶν ἡ ἐκφρασις τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὰς λεπτοτέρας τῆς ψυχῆς συναισθήσεις, λαλοῦντος διὰ κύρους οὐδέποτε φθίνοντος.

Η ΔΙΑ ΠΤΕΡΩΝ ΚΟΣΜΗΣΙΣ.

Ἐὰν αἱ ἀβραὶ κυρίαὶ ἐγίνωσκον ὅτι τὰ πτερὰ δι' ὧν κοσμοῦνται εἰσὶν ἀφορμὴ βασιάνων εἰς μυριάδας ὄντων, βεβαίως ἤθελον ἀπορρίψει τοιοῦτον κόσμον. Ὑπάρχει τῶντι ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ εἰς χρῆσιν πρὸς κόσμησιν πτηνὰ φονεύονται ἅμα συλλαμβάνονται;

* Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Dr. J. P. Thompson, γενομένης ἐνώπιον τῆς ἐν Λονδίῳ Βιβλικῆς ἑταιρίας.